

פמ:

עין משפט
גור מצוה

א ומי פיע מהל' אבות
הלכה כד:
צד ב מיי פיי מהל'
גיושן הל' ו מהל'
עשן נ טושיע' ארע' פיי
ח פיע' ת:
צה ג מיי' עס ופיע'
מהל' ארעה' הל' כ:
סגס עס טושיע' ארע' ת:
ז טע' ה ופיי' מו ספי' א:
צו ד ה מיי' פיי' מהל'
גיושן הל' כ סגס
עס טושיע' ארע' פיי' ו
ספי' ג מיי' מו ספי' ת:
צז ו מיי' פיע' מהל'
גיושן הל' כ סגס
עשן מה טושיע' ארע' פיי'
ח ספי' ת:
צה ו מיי' פיע' מהל'
ג סגס עס טושיע'
ארע' פיי' ח ספי' כ:
צב ח ט' מ' עס ופיע'
גיושן הל' כ ד
סגס עס טושיע' סג:
ק ו מיי' פיע' מהל'ת
אבות הל' כ סגס
עשן מה טושיע' ארע' פיי'
ח ספי' ת וסגס סג
טא ב מיי' וסגס סג
קא עס וסגס סג
ספי' ד:

והלכתא לא חיישינן, ומעשה בה לפני ר"ת חמת שאלה עליה קול אחר נישאיה שנתקדשה לאחר ר"ת חמת שאלה האם שאלה עליו קול בחופתה שנישאת לשני ור"ת שאלה נריכה גט מן הראשון ומותרת לשני חדל דקלא דבשר שנתקדשה לזה בפניו שריא חזקה אין אשה מעיזה פניה בפניו וכדרכי המנוגה קיימת לן מדפריך מיני' הש"ס בכל דוכתי ופ' שני דכחצות (דף כג:) קאמר לימא דרב המנוגה תנאי היא לא דר"ע אית להו דרב המנוגה ואע"ג דכסף גדרים (דף לא.) דחי רבה ראיית רב המנוגה דמיימי מניה מ"מ קן הלכה ורבה נמי אפשר דלפי האמת סוגר כרב המנוגה:
ובנהרדעא לא מבטלי קלא. אע"ג דהוי רב רב דשלמו לשמואל סס תלמידי רב ובסורא מנטייל קלא מ"מ לא הוה מורה להו דלא נפשיה:
ואידך כ' אתמר דרב המנוגה דודאי רב המנוגה לא איירי אלא בפניו אבל להחמיר להנריכה גט משני סבר רב המנוגה דנאמנת אפילו שלא בפניו והא דאמר דפרק שני דכחצות (דף כג:) מר סבר שלא בפניו נמי אינה מעיזה היינו דנאמנת עס מינו שהיה לה: **אמר** רב הונא פגיש **ראשון** ונושא שני. אבל במלוא דבר על גוריו פשיטא לרב הונא דלא יגרש עליו וישא ראשון דודאי קדשה ראשון ומקודשת נמי לשני לרב הונא כיון שפשיטא ידה וקיבלה א"כ חיישינן שגירשה ראשון ואם יגרש שני וישא ראשון הוה ליה מחזיר גרושתו מן הארוסין אבל ללא העמידו על גוריו דלון כי אס קול לקדושי ראשון הוה אמינא דמותר לשני לגרש ולישא ראשון קמ"ל דאפילו לרב לא יגרש שני כו': **אף** כזה פגיש כו'. אינכ דרב הונא קאמר וכן אמירא דפסיק הלכתא דמותרת לטעמא לרב הונא קאמר ואומר ה"ר אלחנן דמשמע דהלכה כרב הונא: והלכתא

לחד מבני פלגיא אמר רבא אפי' למאן דאמר לא מבטלינן קלא בהא מבטלינן קלא מימר אמרי עיינו בהו רבא בקידושי וקידושי קטן הוה הויה דנפק עלה קול דאי קדשה לקמן הגרנאה כגדול א"ל רב מרדכי לרב אשי הוה עובדא ואמרו עדיון לא הגיע לפלגות ראוובן שנאמר 'לפלגות ראוובן גדולים חקרי לב: ובלבד שלא תהא שם אמתלא: אמר רבה בר רב הונא אמתלא שאמרו אפי' מכאן ועד עשרה ימים רב וביד אמר במקום אמתלא 'חוששין לאמתלא איתיביה רב פפא לרב ובלבד שלא תהא שם אמתלא א"ל במקום אמתלא קאמר א"ל רב כהנא לרב פפא ואח לא תסברא: והתנן 'נתקדשה ואח"כ בא בעלה מותרת לחזור לאו משום דאמר' על תנאי קדיש שאני התם דאתי בעל וקא מערער אי הכי נישאח נמי נישאת רעבדה איסורא קנסוה רבנן נתקדשה דלא עבדה איסורא לא קנסוה רבנן אמר רב אשי יכל קלא דלא איתחוק בבי דינא לאו קלא הוא: וא"ר אשי יכל קלא דבתר נישואין לא חיישינן ליה הא דבתר אירוסין חיישינן ליה רב אבהא אמר אבהו דבתר אירוסין נמי לא חיישינן ליה: והלכתא לא חיישינן ליה אמר רב ירמיה בר אבא שלחו ליה מבי רב לשמואל ילמדנו רבינו יצא עליה קול מראשון ובה אחר וקדשה קידושי תורה מהו שלח להו תצא והעמידו הדבר על בוריו והריעוני: מאי (והעמידו הדבר על בוריו) אילימא דאי מגליא מילתא דקידושי דקבא לאו קידושי מעליא נינהו מבטלינן קלא: ויהא בהרדעא אתר' דשמואל הוא ולא מבטלי קלא אלא 'דאי מגליא מילתא דקידושי קבא קידושי מעליא נינהו לא צריכה גט משני ופליגא דרב הונא דאמר רב הונא 'אשת איש שפשיטה ידה וקיבלה קידושי מואחר מקודשת מדרב המנוגה: דאמר רב המנוגה 'האשה שאמרה לבעלה גירשתני נאמנת חזקה אין אישה מעיזה פניה בפני בעלה ואידך כ' אתמר דרב המנוגה בפניו שלא בפניו ז"ד אחריו שלא תהא שמיעת קול הכנה: לא חיישינן ליה. אלא א"כ ידעו כ"ד העיר שכן יא' הקול פלוגי מהיכן שמע כו' וגזרו שיחשו לקול זה: **דכפר נישואין**. ניסת היס ואח"כ יא' קול שהיס היא נתקדשה לאחר קודם נישואין לא חיישינן ליה לאוסרה על בעלה ולא להנריכה גט מנענע הקול שאלה אמת מצריכה גט ומנאלת אוקרה גט זה דמחוקק לקלא ומנאל זה בועל אשת איש וקימת לן כסם שאוסרה לבעל כן אוקרה לטועל: **דכפר אירוסין**. חיישינן ומגרש ראשון ונושא שני: לא חיישינן ליה. ואינה נריכה הימנו גט שלא תתגנה על זה: **קידושי טורה**. נעדים: והעמידו דבר על בוריו. הוה נזדקן אחר הקול להעמיד דבר על אמתתו אס אמת הוא אז שקר: והרועיוני. עיקרו של דבר: מאי היא. למה החיקס להעמיד דבר על בוריו: **ובנהרדעא** לא מבטלי קלא. כדאמרין לעיל: **מקודשת**. וזריכה גט משני: שמואל דאמר העמידו דבר על בוריו למימרא דלא צעיה גט משני: כי אפטר דרב המנוגה בפניו. דבעל דלמרה ליה בפניו גירשתני אבל קבלת קידושי דרב הונא: לאו פניו הוא ולא דמיה לרב המנוגה ולימא לרב רבנן. **קאמר** רב הונא: **עיינו ביה רבנן**. דקידושי שני ולא קידושי נינהו מפני שהיתה מקודשת לראשון ולא ילמדנו שגירשה תהלה שהכל לא ידעו גטגט שהנריכה משני: יא' עליה קול מוס. וא"כ מזה שלא קדשה שני בפניו קידושי מורה אלא קול יא' שקדש אחר הראשון: אף כונו **מגרש ראשון**. ולא יגרש שני וישא ראשון ואע"ג דקלא בעלמא הוה נמי הן קידושי שני חיישינן דלא ילמדנו גירש ראשון תמילה וקדשה שני ועכשיו חזרת לראשון גרושה שהתקדשה:

לחד מבני פלגיא אמר רבא אפי' למאן דאמר לא מבטלינן קלא בהא מבטלינן קלא מימר אמרי עיינו בהו רבא בקידושי וקידושי קטן הוה הויה דנפק עלה קול דאי קדשה לקמן הגרנאה כגדול א"ל רב מרדכי לרב אשי הוה עובדא ואמרו עדיון לא הגיע לפלגות ראוובן שנאמר 'לפלגות ראוובן גדולים חקרי לב: ובלבד שלא תהא שם אמתלא: אמר רבה בר רב הונא אמתלא שאמרו אפי' מכאן ועד עשרה ימים רב וביד אמר במקום אמתלא 'חוששין לאמתלא איתיביה רב פפא לרב ובלבד שלא תהא שם אמתלא א"ל במקום אמתלא קאמר א"ל רב כהנא לרב פפא ואח לא תסברא: והתנן 'נתקדשה ואח"כ בא בעלה מותרת לחזור לאו משום דאמר' על תנאי קדיש שאני התם דאתי בעל וקא מערער אי הכי נישאח נמי נישאת רעבדה איסורא קנסוה רבנן נתקדשה דלא עבדה איסורא לא קנסוה רבנן אמר רב אשי יכל קלא דלא איתחוק בבי דינא לאו קלא הוא: וא"ר אשי יכל קלא דבתר נישואין לא חיישינן ליה הא דבתר אירוסין חיישינן ליה רב אבהא אמר אבהו דבתר אירוסין נמי לא חיישינן ליה: והלכתא לא חיישינן ליה אמר רב ירמיה בר אבא שלחו ליה מבי רב לשמואל ילמדנו רבינו יצא עליה קול מראשון ובה אחר וקדשה קידושי תורה מהו שלח להו תצא והעמידו הדבר על בוריו והריעוני: מאי (והעמידו הדבר על בוריו) אילימא דאי מגליא מילתא דקידושי דקבא לאו קידושי מעליא נינהו מבטלינן קלא: ויהא בהרדעא אתר' דשמואל הוא ולא מבטלי קלא אלא 'דאי מגליא מילתא דקידושי קבא קידושי מעליא נינהו לא צריכה גט משני ופליגא דרב הונא דאמר רב הונא 'אשת איש שפשיטה ידה וקיבלה קידושי מואחר מקודשת מדרב המנוגה: דאמר רב המנוגה 'האשה שאמרה לבעלה גירשתני נאמנת חזקה אין אישה מעיזה פניה בפני בעלה ואידך כ' אתמר דרב המנוגה בפניו שלא בפניו ז"ד אחריו שלא תהא שמיעת קול הכנה: לא חיישינן ליה. אלא א"כ ידעו כ"ד העיר שכן יא' הקול פלוגי מהיכן שמע כו' וגזרו שיחשו לקול זה: **דכפר נישואין**. ניסת היס ואח"כ יא' קול שהיס היא נתקדשה לאחר קודם נישואין לא חיישינן ליה לאוסרה על בעלה ולא להנריכה גט מנענע הקול שאלה אמת מצריכה גט ומנאלת אוקרה גט זה דמחוקק לקלא ומנאל זה בועל אשת איש וקימת לן כסם שאוסרה לבעל כן אוקרה לטועל: **דכפר אירוסין**. חיישינן ומגרש ראשון ונושא שני: לא חיישינן ליה. ואינה נריכה הימנו גט שלא תתגנה על זה: **קידושי טורה**. נעדים: והעמידו דבר על בוריו. הוה נזדקן אחר הקול להעמיד דבר על אמתתו אס אמת הוא אז שקר: והרועיוני. עיקרו של דבר: מאי היא. למה החיקס להעמיד דבר על בוריו: **ובנהרדעא** לא מבטלי קלא. כדאמרין לעיל: **מקודשת**. וזריכה גט משני: שמואל דאמר העמידו דבר על בוריו למימרא דלא צעיה גט משני: כי אפטר דרב המנוגה בפניו. דבעל דלמרה ליה בפניו גירשתני אבל קבלת קידושי דרב הונא: לאו פניו הוא ולא דמיה לרב המנוגה ולימא לרב רבנן. **קאמר** רב הונא: **עיינו ביה רבנן**. דקידושי שני ולא קידושי נינהו מפני שהיתה מקודשת לראשון ולא ילמדנו שגירשה תהלה שהכל לא ידעו גטגט שהנריכה משני: יא' עליה קול מוס. וא"כ מזה שלא קדשה שני בפניו קידושי מורה אלא קול יא' שקדש אחר הראשון: אף כונו **מגרש ראשון**. ולא יגרש שני וישא ראשון ואע"ג דקלא בעלמא הוה נמי הן קידושי שני חיישינן דלא ילמדנו גירש ראשון תמילה וקדשה שני ועכשיו חזרת לראשון גרושה שהתקדשה:

לחד מבני פלגיא אמר רבא אפי' למאן דאמר לא מבטלינן קלא בהא מבטלינן קלא מימר אמרי עיינו בהו רבא בקידושי וקידושי קטן הוה הויה דנפק עלה קול דאי קדשה לקמן הגרנאה כגדול א"ל רב מרדכי לרב אשי הוה עובדא ואמרו עדיון לא הגיע לפלגות ראוובן שנאמר 'לפלגות ראוובן גדולים חקרי לב: ובלבד שלא תהא שם אמתלא: אמר רבה בר רב הונא אמתלא שאמרו אפי' מכאן ועד עשרה ימים רב וביד אמר במקום אמתלא 'חוששין לאמתלא איתיביה רב פפא לרב ובלבד שלא תהא שם אמתלא א"ל במקום אמתלא קאמר א"ל רב כהנא לרב פפא ואח לא תסברא: והתנן 'נתקדשה ואח"כ בא בעלה מותרת לחזור לאו משום דאמר' על תנאי קדיש שאני התם דאתי בעל וקא מערער אי הכי נישאח נמי נישאת רעבדה איסורא קנסוה רבנן נתקדשה דלא עבדה איסורא לא קנסוה רבנן אמר רב אשי יכל קלא דלא איתחוק בבי דינא לאו קלא הוא: וא"ר אשי יכל קלא דבתר נישואין לא חיישינן ליה הא דבתר אירוסין חיישינן ליה רב אבהא אמר אבהו דבתר אירוסין נמי לא חיישינן ליה: והלכתא לא חיישינן ליה אמר רב ירמיה בר אבא שלחו ליה מבי רב לשמואל ילמדנו רבינו יצא עליה קול מראשון ובה אחר וקדשה קידושי תורה מהו שלח להו תצא והעמידו הדבר על בוריו והריעוני: מאי (והעמידו הדבר על בוריו) אילימא דאי מגליא מילתא דקידושי דקבא לאו קידושי מעליא נינהו מבטלינן קלא: ויהא בהרדעא אתר' דשמואל הוא ולא מבטלי קלא אלא 'דאי מגליא מילתא דקידושי קבא קידושי מעליא נינהו לא צריכה גט משני ופליגא דרב הונא דאמר רב הונא 'אשת איש שפשיטה ידה וקיבלה קידושי מואחר מקודשת מדרב המנוגה: דאמר רב המנוגה 'האשה שאמרה לבעלה גירשתני נאמנת חזקה אין אישה מעיזה פניה בפני בעלה ואידך כ' אתמר דרב המנוגה בפניו שלא בפניו ז"ד אחריו שלא תהא שמיעת קול הכנה: לא חיישינן ליה. אלא א"כ ידעו כ"ד העיר שכן יא' הקול פלוגי מהיכן שמע כו' וגזרו שיחשו לקול זה: **דכפר נישואין**. ניסת היס ואח"כ יא' קול שהיס היא נתקדשה לאחר קודם נישואין לא חיישינן ליה לאוסרה על בעלה ולא להנריכה גט מנענע הקול שאלה אמת מצריכה גט ומנאלת אוקרה גט זה דמחוקק לקלא ומנאל זה בועל אשת איש וקימת לן כסם שאוסרה לבעל כן אוקרה לטועל: **דכפר אירוסין**. חיישינן ומגרש ראשון ונושא שני: לא חיישינן ליה. ואינה נריכה הימנו גט שלא תתגנה על זה: **קידושי טורה**. נעדים: והעמידו דבר על בוריו. הוה נזדקן אחר הקול להעמיד דבר על אמתתו אס אמת הוא אז שקר: והרועיוני. עיקרו של דבר: מאי היא. למה החיקס להעמיד דבר על בוריו: **ובנהרדעא** לא מבטלי קלא. כדאמרין לעיל: **מקודשת**. וזריכה גט משני: שמואל דאמר העמידו דבר על בוריו למימרא דלא צעיה גט משני: כי אפטר דרב המנוגה בפניו. דבעל דלמרה ליה בפניו גירשתני אבל קבלת קידושי דרב הונא: לאו פניו הוא ולא דמיה לרב המנוגה ולימא לרב רבנן. **קאמר** רב הונא: **עיינו ביה רבנן**. דקידושי שני ולא קידושי נינהו מפני שהיתה מקודשת לראשון ולא ילמדנו שגירשה תהלה שהכל לא ידעו גטגט שהנריכה משני: יא' עליה קול מוס. וא"כ מזה שלא קדשה שני בפניו קידושי מורה אלא קול יא' שקדש אחר הראשון: אף כונו **מגרש ראשון**. ולא יגרש שני וישא ראשון ואע"ג דקלא בעלמא הוה נמי הן קידושי שני חיישינן דלא ילמדנו גירש ראשון תמילה וקדשה שני ועכשיו חזרת לראשון גרושה שהתקדשה:

מסורת הש"ס
לח ימות כג. כו לעיל פא.
יב. ג. פ"א סאי היא
אילימא. ד. ג' לעיל פא.
ס. ימות קמ. מוסות כ:
מדיס א. לעיל פד.
ו. כמ"ף והל"א אלה רב
שישא. ו. ג' וחקרי לב
לקמן בפנים.
תורה אור השלם
1. לקוח וישבת בין המשפחות שרקות עדרים לפי ראוונ גדולים חקרי לב: שופטים ה טז
מוסף רש"י
כל קלא דבתר נישואין לא חיישינן ליה. אפי' כ' אפי' שניט דחיישינן לקלא. דמן יא' שמה בעיר מקודשת פלוגי. ואפסרה נישא' לאחר עד שכן לה חזון פלוגי גט. הו מילי כשילא חקרי קודם שמשא' לאחר. אבל יא' לאחר: שאלן לא חיישינן ליה ועד"ל פא.
תוספות ר"ד
קול הברה לא חיישינן ליה אלא אם כן ידעו ביד העיר שכן יא' חקרי פלוגי מהיכן שמע כו' וגזרו שיחשו לקול זה: ואמר רב אשי יכל קלא דבתר נישואין לא חיישינן ליה דקי נישואין חיישינן ליה רב אבהא אמר אפילו דבתר אירוסין לא חיישינן ליה: והלכתא לא חיישינן ליה: אמר רב ירמיה בר אבא שלחו ליה מבי רב לשמואל ילמדנו רבינו יצא עליה קול מראשון ובה אחר וקדשה קידושי תורה מהו שלח להו תצא והעמידו הדבר על בוריו והריעוני: מאי (והעמידו הדבר על בוריו) אילימא דאי מגליא מילתא דקידושי דקבא לאו קידושי מעליא נינהו מבטלינן קלא: ויהא בהרדעא אתר' דשמואל הוא ולא מבטלי קלא אלא 'דאי מגליא מילתא דקידושי קבא קידושי מעליא נינהו לא צריכה גט משני: ופליגא דרב הונא דאמר רב הונא 'אשת איש שפשיטה ידה וקיבלה קידושי מואחר מקודשת מדרב המנוגה: דאמר רב המנוגה 'האשה שאמרה לבעלה גירשתני נאמנת חזקה אין אישה מעיזה פניה בפני בעלה ואידך כ' אתמר דרב המנוגה בפניו שלא בפניו ז"ד אחריו שלא תהא שמיעת קול הכנה: לא חיישינן ליה. אלא א"כ ידעו כ"ד העיר שכן יא' הקול פלוגי מהיכן שמע כו' וגזרו שיחשו לקול זה: **דכפר נישואין**. ניסת היס ואח"כ יא' קול שהיס היא נתקדשה לאחר קודם נישואין לא חיישינן ליה לאוסרה על בעלה ולא להנריכה גט מנענע הקול שאלה אמת מצריכה גט ומנאלת אוקרה גט זה דמחוקק לקלא ומנאל זה בועל אשת איש וקימת לן כסם שאוסרה לבעל כן אוקרה לטועל: **דכפר אירוסין**. חיישינן ומגרש ראשון ונושא שני: לא חיישינן ליה. ואינה נריכה הימנו גט שלא תתגנה על זה: **קידושי טורה**. נעדים: והעמידו דבר על בוריו. הוה נזדקן אחר הקול להעמיד דבר על אמתתו אס אמת הוא אז שקר: והרועיוני. עיקרו של דבר: מאי היא. למה החיקס להעמיד דבר על בוריו: **ובנהרדעא** לא מבטלי קלא. כדאמרין לעיל: **מקודשת**. וזריכה גט משני: שמואל דאמר העמידו דבר על בוריו למימרא דלא צעיה גט משני: כי אפטר דרב המנוגה בפניו. דבעל דלמרה ליה בפניו גירשתני אבל קבלת קידושי דרב הונא: לאו פניו הוא ולא דמיה לרב המנוגה ולימא לרב רבנן. **קאמר** רב הונא: **עיינו ביה רבנן**. דקידושי שני ולא קידושי נינהו מפני שהיתה מקודשת לראשון ולא ילמדנו שגירשה תהלה שהכל לא ידעו גטגט שהנריכה משני: יא' עליה קול מוס. וא"כ מזה שלא קדשה שני בפניו קידושי מורה אלא קול יא' שקדש אחר הראשון: אף כונו **מגרש ראשון**. ולא יגרש שני וישא ראשון ואע"ג דקלא בעלמא הוה נמי הן קידושי שני חיישינן דלא ילמדנו גירש ראשון תמילה וקדשה שני ועכשיו חזרת לראשון גרושה שהתקדשה: